

Demirbaş No: 003800

Yer No: m 3800

Skylife , c.25 , s.290 ,
Eyl. 2007

Doğanın bereketi / Nature's blessing

Antalya Şelaleleri

The waterfalls of Antalya

Toros Dağları'nın
yamaçlarında doğup
Akdeniz'e ulaşmak isteyen
akarsular, Antalya'da doğa
harikası çağlayanlara
dönüşüyor.

Kaçmadır burada olduğumun tam olarak
habitlenemedim. Bu dengeye kendimi o
kadar kaplıyorum ki zamanın nasıl geçtiğini
anlayamadım. Öğle vakti çoktan geçmiş
olmalı; şelalenin üzerine örten sak dökülen
araandan uzan güneş; yağmur damları önceki
gücünde değil artık. Bir saat kadar önce
çekim yapmak için kurduğum tripodun
üstündeki fotoğraf makinesi, şelaleden
metrelerce uzaklara kadar uzanan serpintilerle
biraz nemlenmiş. Filtrenin üzerine yapışmış su
zerrinlerini salıp döküyor, öre bırakıyor. Uzun
bir pozlama olacak ve Kurşunlu Şelale bir
tülü andıracağına fotoğraf karesine
yansıyacak. On, on iki metre yükseklikten
çağlayarak dökülen su, aşağıdaki kayaların
üzerinde tokat gibi patlıyor. Durmak bilmeden
akan suyun etkisiyle yosun tutmuş kayalardan
savrulan su zerrinleri, gözünün önünde
yedi rengin yedisini de açıkça seçebildiğim
seyrine doyulmaz bir gökkuşuğu oluşturuyor.
Koyu yeşil tonla bitkilerle örtülü, etrafında kız
böceklerinin renk renk kanatlarıyla uçuştuğu,
hızı hiç kesilmeyecekmiş gibi akan bu şelale
tam anlamıyla cennetten bir köşe.

SERİN BİR KAÇAMAK

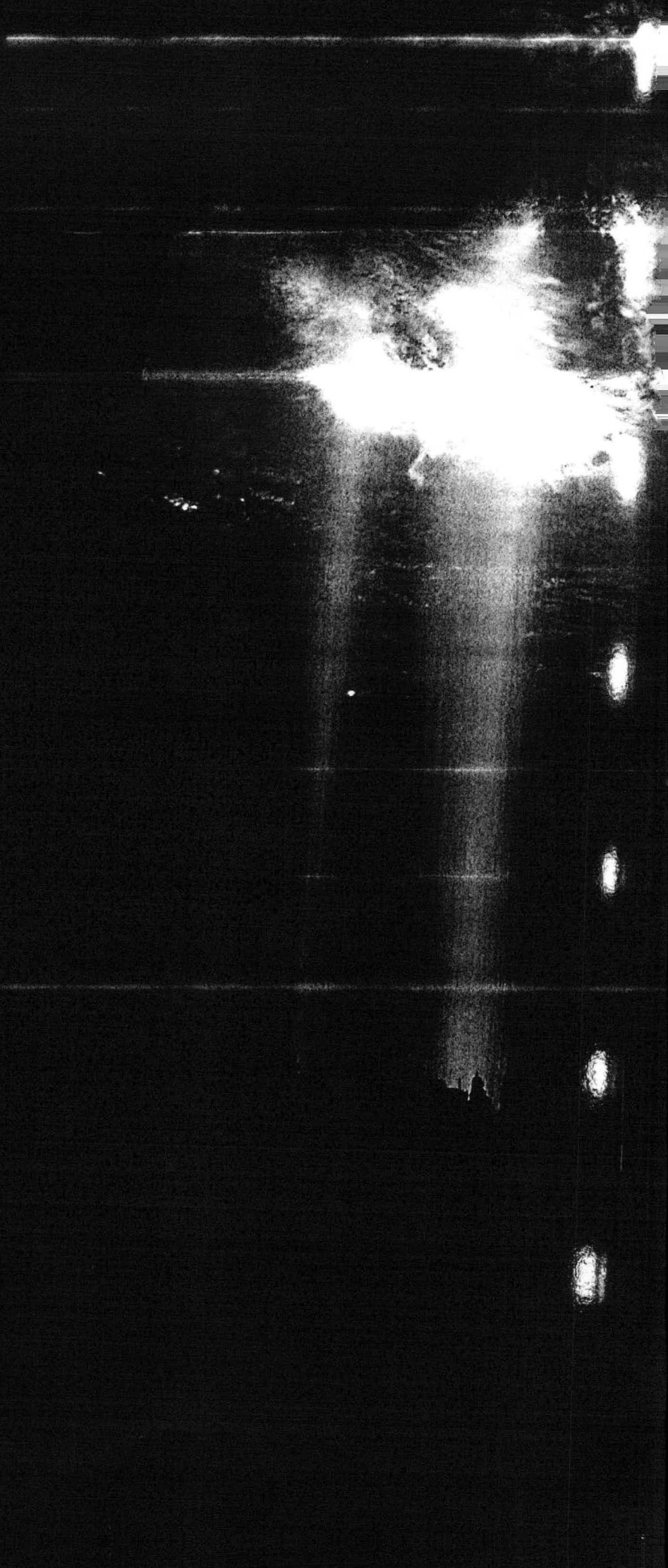
Mayıs ayındayız, yani şelalenin suyunun en
bol olduğu dönemde. Ve ziyaretçi sayısının da
sıcak yaz aylarına göre daha az olduğu
mevsimde. İnsanlar on beş yirmi dakika kadar
gezdikten sonra ayrılıp şelaleye doğru inen
merdivenlerden yukarıya, piknik alanına
çıkıyor. Cam ormanı arasına kurulmuş piknik
alanı insanlarla dolu; mangalda ızgara
yapanlardan tutun da üç, beş kişilik takımlarla
futbol maçı yapanlara kadar. Ben bir türlü
ayrılmıyorum şelalenin yanından.

It's May, in other words the season when
And the season in which there are fewer
visitors than in the hot summer months.
After viewing it for fifteen or twenty
minutes, they leave to climb the steps up
to the picnic area. Fished among the
pines, it is already thronging with people;
from picnickers cooking meat on a grill to
guys playing soccer in teams of three or
four. I don't feel myself away from the

A COOL ESCAPE

can't remember exactly how many hours
I've been here. But no one comes by the
bargainably that I've had back of time. It
must be way past noon; the sunlight
filtering through the dense branches that
obscure the waterfall is just bright than it
was a few hours earlier. The camera atop
the tripod that I set up about an hour ago
is slightly wet now with spray from the
waterfall several meters away. I wipe away
the droplets of water that cling to the filter
and press the shutter. It's going to be a
long time exposures, and the Kurganin
Waterfall is going to be caught in the frame
like a veil of fine hulle. The water pouring
down from ten or twelve meters above
slaps the rocks explosively. Tossed back
up by the rocks, moss-covered under the
endless flow of water, the droplets form a
rainbow before my eyes, and I can't get
enough of its clearly distinguishable seven
hues. Rushing as if it will never stop, this
waterfall, with its plant cover of dark green
where iridescent winged dragonflies fill
languorously, is a corner of paradise in
every sense of the word.

The river that arises on the
slopes of the famous
Mountains and gains for the
Mediterranean sea transformation
into pure natural wonders in
the mountains of Antalya.

Ama bu mevsimde öylesine güzel ve öylesine hayat dolu ki Kurşunlu Şelalesi, ister istemez alıp götürüyor insanı, sanki ruhunuzu arındırıyor.

Başka açılardan birkaç fotoğraf daha çekebilmek için tahta köprüden karşıya, şelalenin oluşturduğu göletin diğer yanına geçiyorum. Köprü'nün altındaki su kaplumbağaları gözüme ilişiyor. Herhalde onlardan daha mutlu az hayvan yaşıyordur dünya üzerinde. Tembel tembel yüzüyorlar, ara sıra kıyıya çıkıp güneşleniyorlar. Karşı kıyıda bakıldığında manzara daha da karşı konulmaz görünüyor. Aklimdan, biraksalar da burada bir hafta kamp, yapsam diye geçiriyorum ama daha sonra bunun sandığım kadar kolay olmadığını öğreniyorum. Milli Parklar tarafından 1991 yılında tabiat parkı ilan edilen Kurşunlu Şelalesi sadece gündüz ziyaretlerine açık.

Düden Şelalesi (önceki sayfalar). Kurşunlu Şelalesi cennetten bir köşe gibi (üstte). Manavgat Şelalesi hemen yanında bol gölgelikli, serin bir mesire alanına sahip (altta).

Düden Waterfall (previous pages). Kurşunlu Waterfall, like a small patch of paradise (above). Manavgat Waterfall, and the adjacent cool and shady picnic area (below).

I can't tear myself away from the waterfall. Kurşunlu Waterfall in this season is so beautiful and full of life that it transports a person to another world, as if to purge his soul.

I cross the wooden bridge to the other side of the small lake formed by the waterfall to get a few more shots

from other angles. Below the bridge the turtles catch my eye. There are probably few animals in this world happier than they. Languid swimmers, they crawl onto land every now and then to bathe in the sun. Viewed from the opposite shore, the landscape is even more irresistible. The idea of getting time off and camping here for a week crosses my mind, but then I realize it wouldn't be as easy as I thought. Declared a nature park by the Department of National Parks in 1991, Kurşunlu Waterfall is only open to day visitors. With a picnic area added by the Ministry of Forestry, it's been a cool getaway on a hot summer day. I set up my camera to get a few ▶

Orman Bakanlığı'nın düzenlediği piknik alanıyla birlikte sıcak yaz günlerinde serin bir kaçamak yapmak için ideal. Son birkaç kare fotoğraf çekmek için makinemi kurup konsantre olduğum sırada bekçinin sesiyle irkiliyorum: "Ziyaret saati sona erdi. Kapatıyoruz." O sırada fark ediyorum ki benden başka kimsecikler kalmamış efrapta. İsteksizce toparlanıp dallar arasında kaybolmuş dar merdivenlerden dönüş yolunu tutuyorum. Antalya'ya doğru yol alıyorum. İstisna güzelliğe şehir keşmekeşine doğru. Sabah uyanır uyanmaz bir başka güzelliğe doğru yola çıkıyorum. Hedefim Düden Şelalesi.

SADECE SUYUN GÜÇLÜ SESİ

Kirkgözler ve Pınarbaşı adında iki kaynaktan çıkıp birleşen su, Biyıklı Düdeni'nde yerin altına giriyor. Adını da buradan alan nehir on dört kilometre kadar toprak altında yol aldıktan sonra Varsak çukurunda yüzeye çıkıyor. Kısa bir süre yüzeyde akan su tekrar yeraltına girip 14 kilometre sonra Düden Şelalesi'nde deniz yere bizi bildiğimiz adıyla Düden Şelalesi'ni oluşturuyor.

Kurşunlu Şelalesi (üstte). Düden Şelalesi'ndeki bu ağaç kökü ziyaret edenlerin dilekleri için bağladıkları çaputlarla dolu (altta).

Kurşunlu Waterfall (above). Visitors make wishes by tying rags to this tree trunk at Düden Waterfall (below).

more shots and, just when I'm fully concentrated, am startled by the voice of the guard: "Visiting hours are over. We're closing." It's then that I realize I'm the only one left here. Everyone else has gone. Unwillingly I pack up my stuff and head back down the steps that are concealed among the branches. I go directly to Antalya, from undisturbed natural beauty to the urban rat race. The minute I wake up the next morning, I set out for another beautiful spot. My destination this time Düden Waterfall.

ONLY THE LOUD SOUND OF THE WATER

Arising from two springs, Kirkgözler and Pınarbaşı, that eventually join together, the river goes underground at Biyıklı Düden. Taking its name here as well, it flows for fourteen kilometers under the earth before

resurfacing in the Varsak waterhole. Flowing briefly on the surface, it dives underground again two kilometers later to form what we know as Düden Waterfall at a place called Düdenbaşı. The current here, which feeds the Kepez Hydroelectric Plant, is stronger than that of Kurşunlu Waterfall. The water flows so vigorously in spring that people can hardly hear each other over the roar. The area around the waterfall, which falls from a height of ten meters, is covered in dense vines. You feel as if you are in a rain forest. Declared a protected site in 1992, the environs of Düden boast scattered picnic areas, as at Kurşunlu. Wooden bridges over the narrow branches of the river lead up to terraces with wooden tables. The steps going down next to the waterfall pass through a cave. When you take ▷

Kepez Hidroelektrik Santrali'ni de besleyen bu suyun debisi, Kurşunlu Şelalesi'ne göre daha güçlü. Bahar aylarında su öylesine güçlü akıyor ki insanlar birbirlerinin seslerini duymakta zorluk çekiyor. On metre yükseklikten dökülen suyun etrafı sık sarmaşıklarla kaplı. İnsanda yağmur ormanlarındaymış hissi uyandırıyor. 1992 yılında sit alanı ilan edilen Düden Şelalesi'nin çevresi Kurşunlu Şelalesi'nde olduğu gibi piknik alanlarıyla süslenmiş. Suyun dar kollarının üzerinden geçen tahta köprüler seter halinde oluşturulmuş teraslara ve tahta masalara uzanıyor. Şelalenin hemen yanından aşağıya inen merdivenler bir mağaranın içinden geçiyor. Bu mağaranın içindeki dar yoldan yürüdüğünüzde Düden Şelalesi'nin dökülürken oluşturduğu tülün arkasına çıkıyor ve dar bir delikten şelalenin akışını izleyebiliyorsunuz. Merdivenlerden aşağıya inip göletin kenarına ulaşıyorum. Büyük bir hızla serpilen suyun etkisiyle anında sırsıklan oluyorum. Birkaç dakika sonra suyun etkisiyle ayaklarımın altına bir şeylerin uzaktan çıktığını hissediyorum. Kendilerini Düden'in serin sularına bırakıyor. Büyük bir

Manavgat Şelalesi ve çevresindeki piknik alanları özellikle yaz aylarında turist akınına uğruyor.

Manavgat Waterfall and the nearby picnic areas are inundated with tourists, especially in summer.

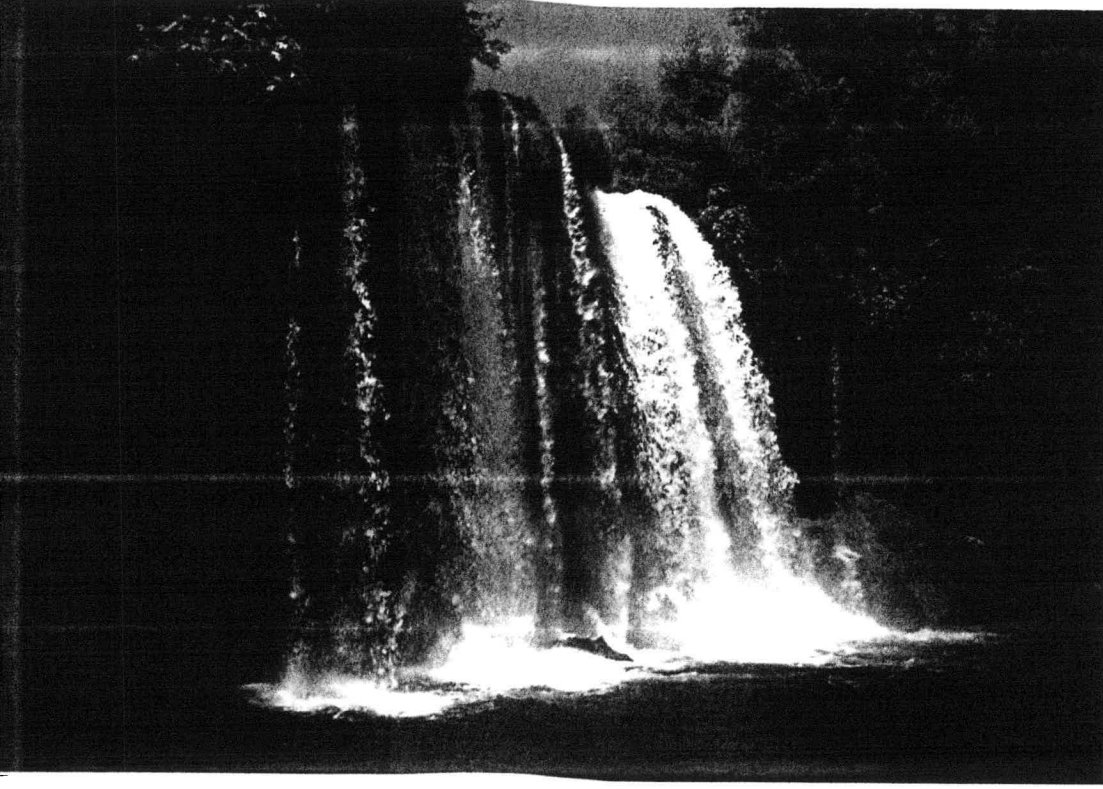
the narrow path through the cave, you come out behind the veil of mist created by the cascading water and you can watch the flow of the waterfall through a narrow aperture. Descending the steps, I come to the edge of the lake, soaked to the skin by the dense spray. A few mischievous boys keep an eye out,

and when the guard isn't around plunge into the Düden's cool waters and then paddle with all their might to reach the shore amidst the water's din. Crossing one of the narrow bridges, I make my way to the exit down a cool path shaded by trees. It's time to go because I have one more beautiful spot to visit before day's end: Manavgat Waterfall.

CLEOPATRA'S WATERFALL

Eighty kilometers from Antalya on the road to Alanya, Manavgat Waterfall takes its name from Manavgat township. Better known than either Kurşunlu or Düden, it is also much more crowded. Parallel with the crowds, you can also find anything you want, from restaurants and cafes to souvenir shops and ice cream vendors, inside the park. There's a family having a picnic under almost every tree. A perfect carnival atmosphere. But the wishing pool, where Cleopatra is said to ▷

gürültüyle akan suda kıyıya ulaşmak için var güçleriyle kulaç atıyorlar. Dar tahta köprüden karşıya geçip ağaçların gölgelediği serin yoldan çıkışa doğru yürüyorum. Artık ayrılma zamanı; gün bitmeden görülecek bir güzellik daha var çünkü: Manavgat Şelalesi.

KLEOPATRA'NIN ŞEHALESİ

Alanya yolu üzerinde ve Antalya'ya 80 kilometre uzaklıktaki Manavgat Şelalesi adını Manavgat İlçesi'nden alıyor. Kurşunlu ve Düden şelalelerine oranla daha çok bilinen şelale dolayısıyla çok daha kalabalık. Tabii buna paralel olarak da park alanı içerisinde restoranından kafesine, hediyelik eşya dükkânlarından dondurmacısına kadar ne ararsanız bulabiliyorsunuz. Hemen hemen her ağacın altında piknik yapan bir aile Kleopatra'nın yıkandığı sayet edilen dişek havuzu

ziyaretçilerin en çok rağbet ettikleri yer. Park sınırlarından beri bulunduğum, gittikçe güçlenen serin kaynağını görmek için sabırsızlanıyorum. Su kenarına doğru ilerlerken sol tarafında görüyorum şelaleyi: Kurşunlu ve Düden şelaleleri gibi yüksekten dökülüyor, fakat ama gücü adının bu kadar duyulmasını haklı çıkartıyor. Yaklaşık 40 metrelik tane sahip iki metre yükseklikten hattan hisimla aşağıya dökülüyor. Diğer iki şelalenin aksine güneyle daha naşır neşir. Parlak gün ışığı altında, koyu maviden cam göbeğine bir renk yelpazesi sunuyor adeta. Şelaleyi doğrudan uzanan dar yoldan ilerleyerek suyun üzerine kurulmuş kafede kendime bir sandalye buluyorum. Bu coşkun akışı seyre ediyorum. Geldiğime değdi diyorum. Çünkü suyun önüne geçilmez bir güçle gürül gürül aktığı bu çağla zihnimde başka var. (Kleopatra'nın yıkandığı sayet edilen dişek havuzu)

have bathed, is the place most popular with visitors. I'm getting impatient to see the source of the increasingly deafening roar I've been hearing ever since I entered the park. Approaching the water's edge, I see the waterfall on my left. Perhaps it doesn't fall from a great height like Kurşunlu and Düdenli, but its strength is nonetheless worthy of its fame. Almost 40 meters in width, it pours down furiously from a height of two meters. Unlike the other two waterfalls, it gets more sun, too, offering a virtual rainbow of color from indigo to bottle green in the brilliant sunlight. Taking the narrow path down to the waterfall, I find myself an empty chair at a cafe over the water and lose myself in the exuberant flow. It was well worth coming here, I say. Because there's an ebullience, an energy, a springtime atmosphere at these waterfalls, where the water flows noisily with a relentless power. In short, there is life here in the true sense of the word... ☐

Düden Çayı'nın suları Yukarı Düden Şelalesi'nde 20 metre yükseklikten dökülüyor (üstte). Kurşunlu Şelalesi en sıcak günlerde bile ziyaretçilerini gölgede tutabilecek sık bitki örtüsüne sahip (altta).

Düden Çayı pours over the Upper Düden Waterfall from a height of 20 meters (above). The plant cover at Kurşunlu is dense enough to keep visitors cool on the hottest days (below).

